

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XLVIII. Van eenen Canonick van Gorcom, hoe hy de doot ontcomen ende ten lesten byden Catholijcken gheraeckt is.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

van leuen gheacht was / wordt deur Godts gratie op-ghe-nomē om te verbullen het veur-sepde ghetal: dese die van onschuldigheydt des leuens wierdt ghepriesen / wordt deur het rechtveerdigh oordeel Godts verlaten.

CAPITTEL XLIIII.

Van eenen Canonick van Gorcom, hoe hy de doodt ontcomen ende ten lesten byden Catholijcken gheraect is.

DE Canonick stondt metten bloeten halse ende gebondene armen de doodt veur de handt heb-bende / aen-siende de auenture van sijnen mede-ghe-selle. Maer hy connende Wallsch spreken / ende wel-ter talen zijnde / heeft vele soetigheden van woorden ghebruyckt / ende vele wonderlijke groote dinghen belouet / ende daer deur ten lesten alle hunne herten tot mede-lijden beweeght: soo dat oock de onder-pretuost selue / ende de ketterische predicant des duy-uels dienaer (die daer gecomen was om in het uyt-terste der ghevanghenen sijn laghen te legghen) ende noch andere veur hem ghebeden hebben. Ten le-sten dan heeft hem Omal laten verbidde / ende gheseght totten Canonick: Wilt-dy my belouen dat ghy my ghetrouwelijck dienen ende helpen sult in alle t'ghene dat ick v bevelen sal / soo wil ick moz-ghen vzoegh den Graue veur v spreken. Want het in mijner maght niet en is v het leuen te schincken / maer de gracie staet vanden Graue te verwachten / by wien ick veur v gheerne ten besten sal spreken. Als de Canonick allen sijnen ghetrouwen dienst en- de hulpe hadde belouet in alle t'ghene dat-mien hen bevelen soude / heeft hen Omal weder-om doen ley- den in sijn oude ghevanghenisse. Ende niet sonder redene

redene heeft de Canonick selue het vermoeden ghe-
hadt / dat Omal hier mede anders niet veur gehadt
en heeft / dan om hem deur den schijn van al-sulcken
beneficie te meer verbonden te maecten / om hem
voozdt-aen ghetrouwelijck ende ghedienstelijck te
dienen . Want met dat hy sijn rechte handt quijt
was / soo hadde hy al-sulcken dienaer ende schryuer
recht van doen . Ende niemandt tot sulcks bequa-
mer als dese man / om dat hy d'ij verschepdene tae-
len spreken ende schryuen conste / ende eer-tijds on-
der edel-luyden verkeert hebbende / groote experien-
tie van vele dinghen hadde ghecreghen . Opden
vier-tiensten dagh dan daer naer hebbende ter wij-
len open-bare attestatie versocht van de Wet van
Gorcom / aen-gaende sijn leuen / wierdt hy los ghe-
maect / ende van Omal in sijn familie aen-gheno-
men / daer hem de last van Schryuer / Camer-
lingh / Hof-meester / ende by-naer alle de officien
vanden huse wierden op-gheleghet : al-soo noch-
tans dat hy euen-wel t'elcker reysen tot peghelijcks
schimpen ende verwijt staen moeste / ende dagelijcks
hoozen / Ghy papauw / ghy paep / ende andere dier-
ghelijcke / som-tijds oock van Omal als van eenen
wreedten dzonckaert dapper gheslaghen worden .
Ten lesten want hy merckte dat het hem niet goet
noch seker en was onder dus-danige menschen lan-
gher te verkeeren / heeft beginnen te peysen by wat
middele hy ontsopen ende het perghel ontcomen
moghte . Het welck alst in langhen tijde niet wel
lucken en wilde / heeft haer achter-naer van selfs de-
se occasie ghepresenteert . Gene Bernard ghenoeemt
was vanden Graue van Lumme ghestelt om in te
halen de renten vande gheestelijcke goeden in't
quartier van Gorcom . De welke niet wetende
hoe dat hy de renten vande Canonicken van Gor-

com die cleyn ende verstroyt waren soude moghen vergaderen / heeft desen Canonick daer wy af spreken van Omal verlocht tot eenen gheselle / om dies wille dat hy de leste rent-meester van sijn collegie was gheweest / ende ouer-sulcks sekere kennisse vande goeden ende inne-comen moeste hebben. Omal hem latende gheslegghen / heeft sijnen Secretaris orlof ghegheuen veur twee maenden / welcken tijdt daertoe wel schene van noode te wesen: al-soo nochtans dat hy sijnen leydtl-man beual hem nauw gade te slaen / dat hy nergheringhs diefelijck en soude ontloopen. Het welck al heeft hy seer sorghebuldigelijck ghedaen / nochtans de behendighepdt van desen man die soo seer veur sijn leuen ende vrijighepdt besorght was / ende alle ghelegghentheden van te ontloopen sochte / heeft verwonnen de sorghe vanden gade-slagher. Want als hy opde dorpen ghesonden wierdt om sommighe gheestelijcke renten te ontfanghen / ende daer in sijnen meester som-wijlen ghetrouwe hulpe hadde bewesen / ten lesten de bequamighepdt ghecreghen hebbende / heeft verlaten dat boos gheselschap / daer hy sijn consciencie seer hadde belmet met vele dinghen te segghen ende te doen op der ketters booshepdt passende / ende is aen der Catholijcken sijde ghecomen. Byde welcke hy met Gode ende de heylighe Kercke versoent / is in't Catholijck ghelooue totter doot toe stantachtigh ghebleuen / deur een groote gracie Godts upt de perijkelen der hellen ende der eeuwigher doot verlost. Dese selue heeft oock naer-der-handt de historie der Martelaeren van Gorcom in Duytschen rijme beschreuen / de welcke wy in dese onse historie te ramen oock som-tijds ghebrypckt hebben.